

flumina — quid rides? mutato nomine de te
fabula narratur: congestis undique saccis 70
indormis inhians et tamquam parcere sacris
cogeris aut pictis tamquam gaudere tabellis.
nescis, quo valeat nummus? quem praebeat usum?
panis ematur, olus, vini sextarius, adde,
quis humana sibi doleat natura negatis. 75
an vigilare metu exanimem, noctesque diesque
formidare malos fures, incendia, servos,
ne te compilent fugientes, hoc iuvat? — horum
semper ego optarim pauperrimus esse bonorum.
at si condoluit temptatum frigore corpus 80
aut alius casus lecto te afflixit, habes, qui
assideat, fomenta paret, medicum roget, ut te
suscitet ac reddat gnatis carisque propinquis?
non uxor salvum te vult, non filius; omnes
vicini oderunt, noti, pueri atque puellae. 85
miraris, cum tu argento post omnia ponas,
si nemo praestet, quem non merearis, amorem?
an si cognatos, nullo natura labore
quos tibi dat, retinere velis servareque amicos,
infelix operam perdas, ut si quis asellum 90
in campo doceat parentem currere frenis?